

[Handelsministeren.]

dem, og saa vilde det vedblive at være en ren Statsbank. Og hvis Banken gik daarligt eller mindre godt, vilde disse Aktier overhovedet ikke være til at afhænde, saa vilde Staten blive liggende med dem. Derfor mener jeg, at en Ordning paa det Grundlag egentlig peger mod en Statsbank, i hvert Fald ud i en ret lang Fremtid.

Det ærede Medlem Hr. Stauning kritiserede i Forbindelse hermed, at jeg havde udtalt, at saa skulde man indbetale mindst 200 Mill. Kr. fra Statens Side. Det mente det ærede Medlem var urigtigt. Hvis det ærede Medlem mener, at det er urigtigt, saa har han ikke undersøgt Tomandsudvalgets Forslag I rigtigt, thi det forudsætter jo, at Staten skulde indbetale det Underskud, som Tomandsudvalget har opgjort til 170 Mill. Kr., plus en Aktiekapital paa 50 Mill. Kr., med andre Ord, Staten skulde indskyde 220 Mill. Kr. Saa mente det ærede Medlem, at Banken skulde kun have de 130 Mill. Kr., og da den skyldte 104 Mill. Kr. bort, blev der kun en Klatskilling paa 20—30 Mill. Kr. tilbage. Ja, der bliver mere end de 20—30 Mill. Kr. tilbage, der bliver over 100 Mill. Kr. tilbage, og det er en selvsagt Ting, som jeg nævnte i min Forelæggelsestale, at det Beløb, som derigennem kommer ind, først og fremmest vil komme Bankens gamle og nye Kunder til gode. Det er en ganske given Sag, at saaledes maa det gaa, og at det først i anden Række vil komme det samlede Erhvervsliv til gode. Det forekommer mig, at det kan der slet ikke blive nogen Tvivl om.

Derimod var det ærede Medlem Hr. Stauning ret skeptisk overfor Udvalgets Forslag II. Men jeg havde dog Følelsen af, at han ikke stillede sig ganske afvisende til en Forhandling ogsaa paa Grundlag af dette Forslag.

Endelig var det ærede Medlem Hr. Stauning inde paa Dækningsspørgsmaalet. Jeg skal ikke gaa nøjere ind paa dette nu i min Svartale. Jeg omtalte i min Forelæggelsestale, at hvis man naar til en Ordning med Banken, vilde man fra Regeringens Side være rede til at tage op til Drøftelse, hvorvidt der skal skaffes hel eller delvis Dækning for de Beløb, som skal tilvejebringes. Men det kan først ske, naar man er nogenlunde klar over, hvorledes Bankens Ordning skal blive. Jeg kan ogsaa med Hensyn til Dækningsspørgsmaalet betragte disse Bemærkninger som Svar til det ærede Medlem Hr. Zahle.

Men det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte til Slut — og det vil jeg hæfte mig

ved —: det, der trænges til, er en fast og hurtig Afgørelse, og vi vil ikke vige tilbage for at medvirke hertil, hvis det kan ske paa et rimeligt Grundlag. Det var Kvintessensen af det, det ærede Medlem sagde, og det takker jeg for, for det er i Virkeligheden et Tilsagn om at ville gaa ind i en rolig og saglig Forhandling om Spørgsmaalet; at der er en Realitet bagved Ordene, vil være Betingelsen for ogsaa at komme til en saglig Forhandling med Socialdemokraterne paa dette Omraade, efter at Statsbanken er opgivet.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner var jo saare langt fra elskværdig i sin Tale. Det ærede Medlem sagde, at jeg i min Forelæggelsestale havde rullet de gamle Skader op. Jeg vil sige baade til det ærede Medlem Hr. Pitzner og til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at jeg i min Forelæggelsestale paa fuldstændig objektiv Maade har redegjort for Bankens Virksomhed hidtil. Jeg skal sige til ærede Medlemmer, der smiler, at hvis jeg ikke havde været objektiv, og hvis jeg ønskede Krig med Bankraadet eller Krig til anden Side, kunde jeg have anvendt andre Ord end dem, jeg anvendte. Men det er en fuldkommen forkert Opfattelse at mene, at jeg har ligget i Krig med Bankledelsen eller ønsket at komme i Krig med den. Det er aldeles ikke Tilfældet. Og jeg maa ogsaa tilbagevise, hvad det ærede Medlem Hr. Pitzner sagde, at der ikke var taget tilstrækkeligt Hensyn til Bankraadet. Jeg mener, at der er taget Hensyn til Bankraadet. Jeg har forhandlet med Bankraadet, og der er givet Bankraadet Lejlighed til at udtale sig. Det er forkert, som det ærede Medlem sagde han havde Indtryk af, at jeg i min Tale ligesom havde væbnet mig overfor Bankraadet.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at det var trist, at Opgørelsen fra Tomandsudvalget ikke havde kunnet holdes indenfor de to Mænds Tænder, som det ærede Medlem udtrykte sig. Ja, det er meget kedeligt, at den er kommet ud til Offentligheden. Hvorfra den er kommet det, det kan jeg ikke vide. Det er imod Tomandsudvalgets, og det er ogsaa mod Ministeriets Ønske, at det er sket. Men det er jo saadan her i Verden, at hvad tre Mand ved, det ved Alverden. Det er et gammelt Ord. (*Afbrydelse*). Ja, man kan vel have Lov til i denne Sal at citere et gammelt Ord.

Forholdet er dette, at da Tomandsudvalget havde Udkastet til Beretning færdigt, blev det tilstillet Bankdirektionen og Bankraadet, for at de kunde se det, og for at der kunde blive optaget Forhandlinger